PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2006/2114(INI)

18.10.2006

PROJEKT OPINII

Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie przystąpienia Bułgarii
(2006/2114(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Hartmut Nassauer

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uznaje wysiłki, jakich dokonała Bułgaria, by przystosować swą legislację i administrację do prawa i przepisów Unii Europejskiej, a w szczególności od czasu opublikowania poprzedniego sprawozdania Wspólnoty, tj. od maja 2006 r.;

2. podkreśla, że postęp dokonany w zakresie reformy systemu sprawiedliwości jak dotąd jest ograniczony, wzywa więc Bułgarię do dążenia do dalszych postępów odnoszących się do wnoszenia koniecznych poprawek do konstytucji, zdolności Najwyższej Rady Sądowniczej do orzekania w rzetelny i skuteczny sposób, wdrożenia nowego kodeksu postępowania karnego, wiarygodności fazy przygotowawczej postępowania oraz przyjęcia nowego kodeksu postępowania cywilnego;

3. wyraża swe głębokie zaniepokojenie tym, iż pomimo wprowadzenia rozwiązań i instytucji mających zwalczać przestępczość zorganizowaną oraz korupcję, nie osiągnięto zadowalających wyników w tym obszarze, w konsekwencji czego administracja publiczna, organy władzy lokalnej oraz urzędy poborców podatkowych pozostają w wysokim stopniu narażone na skorumpowanie; wzywa w związku z tym Bułgarię do zwielokrotnienia wysiłków w poprawę i wdrożenie strategii walki z korupcją na wysokim szczeblu oraz przestępczością zorganizowaną;

4. podkreśla, że pomimo pozytywnego faktu, iż legislacja Bułgarii w obszarze prania pieniędzy w przeważającej części odpowiada już dorobkowi prawnemu Unii, nadal utrzymują się istotne luki w kwestii wdrożenia legislacji, tym samym więc brak zauważalnych wyników w tym względzie; wzywa Bułgarię do przezwyciężenia tej niezadowalającej sytuacji;

5. uznaje, że zakresie wymiaru zewnętrznego oraz obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych postęp dokonano pod względem udzielania azylu i współpracy sądowniczej; jeśli chodzi jednak o przygotowanie do zastosowania dorobku prawnego Schengen oraz zarządzanie przyszłymi zewnętrznymi granicami UE należy zwrócić uwagę na znaczące braki, handel ludźmi zaś oraz przemyt narkotyków nadal pozostają poważnymi problemami;

6. podkreśla, że wdrożenie reform nadal stanowi problem ogólny, spowodowany brakiem skutecznych struktur, wystarczającej świadomości oraz odpowiedniego przeszkolenia zaangażowanych w nie jednostek; wzywa władze bułgarskie, aby wykazały się rzeczywistą determinacją w poprawie sytuacji, unikając przy tym niebezpieczeństwa, że pomoc finansowa UE już po przystąpieniu mogłaby paść ofiarą korupcji;

7. przyjmuje z zadowoleniem takie środki towarzyszące, przewidziane przez Komisję, jak sugerowany mechanizm na rzecz współpracy i weryfikacji niezbędnego postępu po przystąpieniu kraju do UE oraz określenie szczegółowych poziomów odniesienia, które

należy koniecznie osiągnąć; uznaje, że jakikolwiek poziom odniesienia, określony przez Komisję w związku z tą polityka, powinien odzwierciedlać średnią sytuację w innym państwie członkowskim UE, jako obiektywny wzór oraz cel, do którego stopniowej realizacji się dąży;

8. przyjmuje z zadowoleniem klauzulę ochronną zawartą w art. 39 traktatu akcesyjnego, zwłaszcza w odniesieniu do wzajemnego uznawania w obszarze prawa karnego na mocy tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej oraz w sprawach cywilnych na mocy tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, i apeluje do Komisji, by, do czasu zaradzenia sytuacji, nie wahała się uciec do ścisłego zastosowania klauzuli ochronnej w przypadku, gdyby środki towarzyszące nie doprowadziły do zadowalających wyników lub gdyby doszło do poważnych braków lub zanosiło się na nie przy przenoszeniu, wdrożeniu lub stosowaniu przepisów UE;

9. wzywa Komisję do pełnego zaangażowania Parlamentu wraz z jego właściwymi komisjami w razie rozpatrywania uruchomienia klauzuli ochronnej, jako że przewodniczący Komisji w art. 39 traktatu akcesyjnego, dotyczącym odroczenia przystąpienia kraju do 2008 r., wyraził zgodę na włączenie Parlamentu w procedurę uruchamiania klauzuli ochronnej.